

Nr. B34

HERMANS-MAXIS, zaaknr. 372, 27-4-1998 (Stcrt. 86), artikel 27 onder b Mw

Tengelmann Holding B.V. ('Tengelmann'), waarvan Hermans Groep B.V. ('Hermans') een 100% dochteronderneming is, verwerft via haar dochteronderneming A&P Holding B.V. ('A&P') de uitsluitende zeggenschap over Maxis Beheer B.V., de enige beherend vennoot van de commanditaire vennootschap Maxis C.V. Voorafgaande aan de concentratie was er sprake van gezamenlijke zeggenschap over Maxis Beheer B.V. en Maxis C.V. door Tengelmans (via A&P) en Trefhold Holding B.V. ('Trefhold') en Trefcenter B.V. ('Trefcenter'), dochterondernemingen van Metro Makro N.V.

De d-g NMa stelt vast dat beide partijen actief zijn in de detailhandel in dagelijkse consumptiegoederen, maar meent dat een precieze afbakening van de relevante product- en geografische markt achterwege kan worden gelaten.

De transactie leidt ongeacht de marktafbakening niet tot een optelling van marktaandelen, omdat het marktaandeel van Maxis C.V. op grond van de gezamenlijke zeggenschap van Tengelmans en Trefcenter en Trefholding vóór de concentratie al tot de portefeuille van Tengelmans moest worden gerekend.

Op de markt voor middelgrote en grote supermarkten zou Tengelmans inclusief Maxis C.V. dan een bescheiden positie innemen na Ahold, De Boer Unigro, Vendex en Dirk van den Broek, waaruit volgt dat door de concentratie geen machtspositie ontstaat.

De partijen bij de concentratie zijn overeengekomen dat Trefcenter en Trefhold tot twee jaar na de totstandbrenging van de concentratie niet is toegestaan activiteiten met betrekking tot hypermarkten in Nederland te ontplooiën. Dit concurrentiebeding is beperkt tot substantiële invloed van Trefcenter en Trefhold over zulke activiteiten en het geografische toepassingsgebied en de bedrijfsactiviteiten zijn niet ruimer gedefinieerd dan het werkgebied en de bedrijfsactiviteiten van Maxis C.V. De d-g NMa oordeelt daarom dat het concurrentiebeding niet verder gaat dan redelijkerwijs noodzakelijk voor de verwezenlijking van de concentratie.

Deze redenering volgt in zijn geheel de criteria neergelegd in de Mededeling betreffende nevenrestricties bij publicaties van de Europese Commissie (Pb. C 203, 14-8-90, p.5), volgens welke de aanvaardbare duur van een concurrentieverbod gewoonlijk ten hoogste vijf jaar wordt geacht in geval de onderneming ook de klantenkring en knowhow omvat en ten hoogste twee jaar indien de onderneming uitsluitend de klantenkring omvat.

De d-g NMa besluit dat voor het tot stand brengen van de concentratie geen vergunning is vereist en dat het verbod van artikel 6(1) Mw op grond van artikel 10 Mw niet geldt voor de overeenkomst.